

فصل اول

چرا که آن دریاها ریزند فانی شود و علم خدای تعالی از ازل تا به ابد باقی خواهد بود و حضرت رساله پناه **محمد** صلی الله علیه و آله افضل و اعلم ایناست فرموده لا اخصی علیک كما انیت علی نفسک هرگز از هره و یا ریا باشد که نسبت دانایی بخود کند **چنانکه** گفته اند موسی علیه السلام بر منبر بود کسی پرسید که یا موسی از تو دانای تر کسی هست فرمود نه **بجز حق تعالی** از وی یلسنید و وحی بود که برو به پیش خضر و علم چند پاهود که توان علم عنبدانی و آن قضیه در مکان خود گفته اند **تعالی** عرض آنکه «را حضرت بغیر عجز و مسکنت چیزی دیگر نمی پذیرد **بجز** وظیفه اهل طلب آید باشد که هر چند فیض بیشتر رسد لطلب ایشان تشنه تر باشد و نیاز مند تر بود و در پی این کار پیش ازین باشد **بجز بدانکه** این باب مشتمل بر هشت فصل هم در فضیله علم و علما ریاوی که خدای تعالی جل جلاله چه فضیلتها بر ایشان کرده است

بیانکه الله سبحانه و تعالی از دریای علم خود شیبه بر دل انبیا علیهم السلام فرو فرستاد و هر پیغمبری را فراخور احوال خود و امت او بوی کرامت فرموده و کلامی از کتب آسمانی که منزل گشته بنسبهای علم آن پیغمبر موصول در آن کتب بیان فرموده و هر پیغمبری را امتی چند بوده که بعد از وی اطلاع دین و شریعت آن پیغمبر کرده اند و از میان امت خود بعضی برگزیده اند که علما آن امت بوده اند و باقی دیگر امت در متابعت ایشان فرموده **چنانکه** انبیا را فضیله بر یکدیگر بوده امت نیز بر یکدیگر فضیله داشته و فضیله حضرت رساله پناه **محمد** صلی الله علیه و آله از هر پیغمبر آن بیشتر است **بجز** امت او نیز بر همه امتها اولتر باشند بلکه همه آفرینش طفیل او بوده اند و در توحید و انجیل از آمدن او خبر داده اند **چنانکه** علی علیه السلام فرمود **فانی** اسرائیل گفت که ای رسول الله ایلتکم مصدقاً قالوا

فصل اول